

13. Nov. 1973

FAKTA

Dato:

13. Nov. 1973

Sidetæl:

Notes 73 bd 5 s. 49-59

hvad j, and gfr, beslutter
at ville gøre, hvilket krav
j, and stiller op overfor mig
Så så endes i det ved
den kendsgerning at j, er
som j, er - j, kan ikke
andre den realitet.
Det er end ikke et spørgs-
-mål om at acceptere eller
ej - det er sådan.

Paris

9-11-73.

"Do you only take
the position of doing
nothing, and things will
of themselves become
transformed"
John Cage.

Paris.

13-11-73.

Måske har j, læst
mig fast i "R+B" ideen.
Måske j, er blevet i de "R+B"
noter bøger gennem årene og
det de samme spørgsmål
der behandles om og om igen.
Variationsproblem - repetitions-
-problem - til betydningen til
materiekunst og den abstrakte
stil. Med læst fast mener j, at
der efterhånden er svært for
mig at se andre løsninger
end an "R+B" på det problem
som jo er kerne i det
hule: hvordan j, en kunst
til at fungere der ikke er
baseret på eller afhængig af
en formalisme?

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Måske har jeg også overet
et udsping af "R+B"
ideen og mange af dens be-
skendelse stammer fra min
indvise for Barnett Newman,
Ad Reinhardt, og Daniel Bui-
ron og andre, og at ideen
derfor kommer lidt ud hvore
i et spor dem selv i tiden og
udtalt for dem i tiden og
derfor har vist sig ved at
de ikke ind på andre spor.
Bog hele ideens ydre frem-
træden ligeså helt sikkert en
personlig psykologisk beveg-
else.
Dagligt rundt forer jeg en
stærk dialog med mig
selv, spiller et spil hvis
trikter, rullende haver f.eks

er Ad Reinhardt, Monte
Robert Filliou - Daniel Buren
Monte Joseph Kosuth - Carl
Andre Monte Malcolm Morley
o.s.v i alle forskellige Monte
-spil mellem hvad jeg betror
-ner det "rene" og det "urene"
Kunst som kunst - kunst og
liv. Alle disse kunstnere
bringer jeg altså som regel
-ser kun for det ene imod
det andet og vice versa.
Han har gjort sig den og det
synes jeg om, men en anden
har gjort det modsatte, hvad
det synes jeg også om, hvad
er rigtigt - hvem har ret?
Det kan ikke være i forhold til
mig, det som udgør min
individuelitet, er der ingen
af dem som har ret.

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Det er aldrig faldet mig
ind at for mig er de
alle - rene som i rene ubru-
-gelye som eksempler for
mig - ja er ikke dem og
de er ikke mig.
For mig har disse kunstvær-
den autoritet det giver at
være et navn i ~~den~~ det inter-
-nationale kunstliv og inter-
-nationale kunsthistorier
- det er fuldt man regner
med dem. Ja er det store
mål, det store ingenting, og
har det for ingen autoritet
over for mig selv.
Ja er ja bare mig, som
giver her hjemme og laver

mange på papir og papir i al
privat tid som med skilles i
den danske hjemlige kulturliv-
-være hvor hvor alle lande
- hinanden så det bliver og
- så privat i inden for familien.
Herre gud det er ja ingen-
- ting. Hvilket betyder at
i det øjeblik ja var at
begynde i det internationale
- kunstliv og til stadig ved at
- brødre brødre her og der
- på tryk og i reproduktion
så var ja pludselig noget
så havde ja autoritet.
Det er ja altså ikke, og
der for regner ja ikke med
min egen mening.
Det er en form for sind-
- søge, men så den er det.

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Ville det så ikke være
mutueligt heldet at huse
Kronse kvænsen af den nye
indstilling og helt opbygge
med at beskæftige sig med
Kunst?
Med den indstilling på her
vil det jo aldrig "mogensinde"
"føre til noget" alligevel.
Dilemmaet er oppe at huse
kun lude sig oppe at huse
og så den kronse kvæns for
på kun ikke med et be-
stemt mid for at opbygge
med at huse og interesse
som jo altid har haft, og
stude her.
På den anden side disse
daglige diskussioner med
mid selv, den nye ustandsbare
vo den prøv at comdu, og jo

næsten helt sikkert til at holde
ud.
Måske kan det ikke være
anordnes, måske skal det
være sådan?
En gang i mellem har jo ku-
-mor nok til at se det
brutte i situationen, se
den for hele form helt
hale den problemløst.
og så den nye opbygge for
man det lige indtælle helt
at kræve en hver problema-
-til overbore og her lige
nogle når man her lige
til det helt uden dybere
for kan - handle helt an-
-svarets.
Når alt kommer til alt
er det hele jo så selvende
lige opbygge. Her er det jo

følger mig klatret inde i
"R+B", den, for op i den
er hoved sagely og produktet
af min anspændelse, ingen
skal gribe mig i at gøre
noget "forkert".
Det er mig meget om at
gøre at overbevise andre
om hvor dybt tænksomme, be-
-gravede, intelligente og my-
-skubende h er - og han
for alt hvor radikal!
Og det kan h bruge "R+B"
til, h ser dem jo alligevel
i anden dachjammen trække
hå skuldrene og sige at nu
er h borte for løst ud
- Soks i den sidste rede-bli
billeder skal det nu være
noget? Min prestige som
optræder og fremsigende
gælder det om at holde
i live. Endelig ikke sex noget
som anten på den ene eller
anden måde ikke er ink-
-ressant.
"R+B" har disse småtje-
-der, blot med enkelte
huger bli. a den at det sø-
ud og vil blive opfattet
som udsat for kendt f. des
a la Albert - der gør h
ikke. Og personlig er h
-glad; men prestige - presti-
-gen; For tænke hvis den
ikke blev smukt om
mig. For h mi føle at
h har en eller anden be-
-tydning;
og realiteten har h jo ikke

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

nogen som helst betydning,
ingen har det når det
kommer til Støjhel - vi er
alle kun mennesker.
Jeg gør kædet og laver
mine egne helt private
papirjulelige, jeg skriver
det ene efter det andet
af hæfter som dette jule
med mine små private
problemer, som me liden prosegge
på at lige professionel
kunstner som når jeg skal
med vilke i en film - lave
en bog eller nogle litogra-
-fer, man det er en rolle
jeg påtager mig - for jeg er
ikke, og fejler mig ikke
som professionel - jeg fejler
mig altid ydare privat.
Det er mine helt private
problemer der helt drøjer
sig om. Som me liden påtager
jeg mig også rollen som den
der betyngere sig om kem-
-stens sociale funktion, kom-
-munications og som funder-
-problemer, man også dette
er kun en rolle, jeg er
splintende lige glad med
kunstner i forhold til såvel
det som fundermessige som
det sociale, jeg er alene
og udelte kunde i intresser
i mit helt private for-
-hold til kunstner - og
det er for den gode mig et
meget upopulært standpunkt
at have så det opmær

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Jeg godt og sikkert har
alle rolle maskiner.
De ting jeg afstår fra at
lave afstår jeg fra endeløst-
-vænde fordi de enten kun-
-ne afstyre dem selv samt
privat huldning eller fordi
de vil kunne strække min
mægt eller endelig fordi
de ikke er i trit med
tidens fremskridt.
Man - man stjuler det
-ligt om kendsgerning, så-
-ledes lader det sig heller-
-ikke gøre fuldstændig at
stjule dem om kendsgerning
Såm mit private forhold
til kunsten er. Dette forhold
er årsagen, såm plet her, til
den situation jeg sidder i

idag, og som en eller anden
indser eller mindre angår her
sagt: man befinder sig lige
netop der hvor man fortjener
at være - jeg er ikke et
begreb i det funktionale
kunstliv netop fordi min
kunstneriske indstilling er
så privat. Jeg formår ikke
at føre mig frem uden
- for dette kunstliv netop
fordi den overbevisning
stiller så dybt i mig
at kunsten er privat, og
jeg kan derfor ikke med
min bedste vilje, og med
overbevisning spille rollen
som om det ikke var til-
-fældet.
Min indstilling er egentlig

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

hell uforblommet sagt i
hvad jø laver når man
andre.
Så følger det en ona-
-nisk indstilling, man
da onanien jo også har
junge som min væsent-
-lige funktion for selv-
-sæl funktion er det
jo ikke så mærkeligt
hvis min kunst også
bliver en slags onani.
Måske er det her hele
problemet ligger.
Jø er kendt at være ona-
-nisk, man er utilfreds
med den form for selv-
-sæl funktion som den
eneste hvor for jo også
er utilfreds med at min

Kunst er onanistisk - privat.
Derfor synes jø kun det ikke
i min funktion, da det ikke
kan blive i i, heldigvis,
med andre kunstners funktion
og mening. Fordi jø har
en stærk drift henimod
en selvriktig for mig selv
privat (og centriste - onanis-
-tisk) jø.
Måske bliver det stærkt pålideligt
og selv forstået ind i den
kunst som jø, man jø har
ikke ~~den~~ det er
det væsentligste drakt.
Hvis som jø ja er ubetydeligt
over ikke at have en
seksuel partner så jø ikke
er onanistisk til onanien,
således er jø også på det

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Kunstneriske område udlyk-
-lig over udelukkende
et fem år privat.
Med andre ord de to
områder hængt sammen
-men - at jeg er helt
til onani direkte og i
overført betydning for
mig til at føle en iso-
-lation som er frustrerende
for begge områder vedkom-
-mande.
Måske har en episode
som ligner langt tilbage i
tiden en betydning i den
sammenhæng. En gang jeg ad-
-skillede en halv pornografisk
surrealistisk afværelse -
kom det mig for ure
at nogen havde sagt et

- den mand man bestemte
være onanist.
Dette sandede mig selvfølgelig
selvom, eller måske med den
følelse det ja var sandt.
Denne episode, hvor ube-
-hyldig den end kan synes,
(men jeg erindre den dog
så mange år efter) har
måske sagt en skæbnelst
-se en angst hos mig for
at man skulle betragte
min kunst udelukkende
fra dette sørges punkt som
en privat egens onani, her
gang jeg har vist mine
arbejder frem på den ene
eller anden måde her
fjorten for en "afsløring"
måske sidder i mig?

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Mit Supplise kron taler bekræft
og min heldud mangfold
tilfredsstillelse af det, hvor
fjort til mine forskellige
provokationer og opmærksom-
heds - for en eller an-
den form for kron taler
måtte jeg have.
Nu - har jeg et br. hunden
af fundet mig med situa-
tionen og man mest blyt
som kunstnerisk blikket
mig mere og mere, med i
det private - helt kongivel
mig det omson - andent
er jeg og mærksom på
den man mest blyt mere
der blyt i en så veld-
-som jeg kron omkæmning -
man hvor længe?

En skæbne dag har jeg
måske opfundet mig så
fuldstændig med situationen
at jeg end ikke er op-
mærksom på den - og det
er det den - som man måske
er det min blyt under de
må være for held at
bringe ud af den ne japan-
-herede isolation?
En begyndelse ville være
af jorden, hvor jeg, hvis man
ikke accepterede situa-
tionen, man der mest for-
-sigte er dybt kvindel
erhævelse af at man
ikke er noget - et man
er et mid - er man det
helt ud - i skæbne så er

det ju helt inden budget-
-men om man er ordlyk
om ens kunst er privat
for så eksisterer det jo
som følge sig besvaret
af disse ting ju ikke
mere - derved at acceptere
man ikke situationen,
man op hæver den.

Paris 15-11-73

" — l'œuvre d'art,
l'œuvre littéraire - n'est ni
achevée ni inachevée; elle
est. Ce ~~op~~ qu'elle dit.
C'est exclusivement cela;
qu'elle est — et rien de
plus. En dehors de cela,
elle n'est rien"

Maurice Blanchot.

Paris 16-11-73

"Et toute restriction
du champ de la peinture
à un champ spécifique
de couleur/matériau/espace, est
régressif parce que restric-
-tif, par cela même
qu'il bloque, limite, arrête,
le seul bond de la peinture
qui n'est pas peinture
mais Création"

Bon 73

Selvom mit arbejde med
"R+B"; ikke kryds-strege
malerisk udførelse, men
senere kan det desuden
mellemisk, forer jo mig,
uligevel spænd inde i